

[Mølgaard]

foreskrev, at vi skulle have en værnepligt. Indenrigsministeren var vel ikke den, der var værst til at misbruge grundloven i denne forstand, men jeg synes nok, at adskillige havde læst grundloven sådan, som en vis herre med fødselsdage et par gange om året har en tilbøjelighed til at læse Bibelen. Det, der hjemles i grundloven, er en adgang til, hvis det er nødvendigt, at tvangsudskrive mandskab, men det er rigtignok ikke nogen pligt til at tvangsudskrive mandskab.

Jeg vil også nok sige, at den fortolkning, nogle anlægger, nemlig at det skulle være en pligt, anvendt på § 71, stk. 3, i grundloven om, at enhver, der er anholdt, inden 24 timer skal stilles for en dommer, næsten skulle påtvinge, at der skete ustandselige anholdelser, men mon ikke meningen med grundlovens bestemmelse er, at den kun skal finde anvendelse, hvis det er nødvendigt?

Jeg vil gerne takke indenrigsministeren for procentopgørelserne og talopgørelserne på, hvor mange der var tvangsindkaldt. Jeg skal helt og fuldt medgive, at vi er nået vidt i henseende til at få flere og flere til at melde sig frivilligt i forhold til situationen for 10 år siden. Det lukker vi aldeles ikke øjnene for, vi ønsker bare at gå videre endnu. Den omstændighed, at der i 1970'erne er foregået et udvalgsarbejde, og at der til slut er afgivet betænkning fra dette udvalg, synes vi ikke bør være en bremseklods for at gå videre endnu, når nu erfaringerne har været så positive med at gå i den retning, som man gik. Vi synes, at vi skal videre endnu. Det er muligt, at vi ikke umiddelbart kan nå frem til en 100 pct.s dækning, men retsforbundet er ikke et alt-eller-intet-parti, vi ønsker bare at presse på, for at vi når videre endnu.

Forsvarsministeren påpeger ganske rigtig forskellen på stående styrker og mobiliseringsstyrker og dennes størrelse, og det er der sådan set også i forslagets bemærkninger anført noget om. Det er meget vel tænkeligt, at de regnestykker, vi havde stillet op for princippets skyld, rummer nogle gale elementer, men dér vil jeg gerne appellere til ministerens velvilje med at skaffe en større grad af rigtighed i regnestykket under det udvalgsarbejde, der forestår.

Det blev sagt, at det var ganske umuligt at undvære de værnepligtige på nuværende tidspunkt, men jo færre værnepligtige vi

høver at tvangsudskrive, jo bedre er det efter vores opfattelse.

Jeg synes, at bemærkningerne om konjunkturerne på det civile arbejdsmarked var lidt uaktuelle, i betragtning af at vi jo har statsministerens ord for, at vi ikke skal regne med for alvor at komme ud af krisen i dette årti, i hvert fald først senest på årtiet, sådan at skulle der melde sig problemer om et årti fremme i tiden i retning af, at vi da har en fuld beskæftigelse, kan vi begynde at overveje, hvordan situationen vil være da, og eventuelt genindføre værnepligten, hvis man til den tid ikke kan skaffe sig arbejdskraft på arbejdsmarkedet på anden vis. Dér har vi jo stadig væk grundloven at falde tilbage til som en rettighed, som en mulighed, og vi afskriver ikke den mulighed ved på nuværende tidspunkt, hvor der er megen arbejdskraftreserve – ulykkeligt megen arbejdskraftreserve – at undlade at udnytte grundlovens mulighed for at indkalde våbenføre.

Hr. Preben Steen Nielsen var også inde på emnet om, at debatten var oppe i 1970'erne, og jeg må over for hr. Preben Steen Nielsen gøre opmærksom på, at vi nu er inde i 1980'erne, og at dette er en naturlig anledning til at se tingene i det lys, som eksisterer i dag.

Fru Mette Madsens argumentation var kortfattet, men refererede jo i øvrigt til ministerens bemærkninger, sådan at mine svar til ministeren også må betragtes som svar til fru Mette Madsen.

Til hr. Keld Andersen, som fortalte, at man i det konservative folkeparti ubetinget var imod dette forslag, vil jeg sige, at jeg har et indtryk af, at hr. Keld Andersen og det konservative folkeparti har et positivt forhold til forsvaret. Jeg synes, de skulle have lyttet til hr. Kurt Hansens bemærkninger og SF-bemærkningerne, der vendte sig imod det, fordi de egentlig var bange for, at dette her ville give et alt for godt forsvar.

Dermed ikke være taget stilling hverken for eller imod forsvar, men jeg synes, at de konservative skulle overveje netop den argumentation, der fremføres fra stik modsatte side.

Hr. Arentoft har jeg også svaret i vid udstrækning vedrørende grundlovens § 81 med bemærkningerne til ministeren. Vi har ikke drømt om at foreslå hverken kvinder, samfundstjeneste eller værneskat, vi har foreslået